

Lacrimi de poet

Val

Pe vremea când eram în toc
Peniță și tu călimară,
Ne așezam în vers, cu foc,
Pe-o filă-n fiecare seară,

Și-n iz de tei sau busuioc,
Prin sticla lămpii să apară
Făceam poeme, ca-ntr-un joc,
Pân' ce fitilul da să moară...

Însă de-un timp n-am scris deloc,
Penița nu mai e sprintară,
Cerneală-n călimară, ioc,
Iar gazul...prețul nu coboară!

Valeriu Cercel